

at med de ny Maaleapparater, som Forslaget vil indføre, vare Fiskerne særdeles vel tilfredse, vil jeg sige, at jeg fik ikke denne Opfattelse. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at ved den Afstemning, der foregik, var der saa godt som ingen, der stemte for, og slet ingen imod, og saa blev der jo sagt, at det var enstemmigt vedtaget, men nogle Fiskere, jeg talte med bagefter, sagde, at de betragtede ikke Afstemningen som en enstemmig Vedtagelse, naar de ikke havde stemt. Jeg kunde være tilbøjelig til at tro, at naar Udvalget, der har været nedsat til at behandle denne Lov, ikke har modtaget noget Andragende eller nogen Resolution fra det Møde, er det, fordi Afstemningen var saa daarlig. Derimod have vi modtaget et Andragende, som nævnt, fra 14 Fiskeriforeninger deroppe i den vestlige Del af Limfjorden, og der vil man finde de af mig nævnte Forslag til Ændringer. Tillige er der et Andragende fra 18 Vaadbindere, som andrage meget indtrængende om at faa samme Maal at maale Garnene med, naar de ere færdige, som de skulle bruge, naar de binde dem. Jeg vil saa tilføje, at jeg tror, det er urigtigt at give Limfjordsfiskerne saa ny og uprøvede Maaleapparater, som der her er Tale om.

Den ærede Ordfører omtalte saa Ændringsforslaget under Nr. 73. Jeg skal oplyse, at der i Lovforslaget, som det er affattet, staar, at Ministeren faar Ret til at forhøje Mindstemaalet for Rødspætter, og samtidig faar han Ret til at forbyde Brugen af Flyndervaad og Torskevaad paa de nævnte Steder. Men det er jo slet ikke ubetydelige Omraader, det er, som jeg nævnte i Gaar, 87,000 Tdr. Land, det drejer sig om, og man kan saaledes forstaa, at Fiskerne ere meget betænkelige ved at give Ministeren denne uindskrænkede Myndighed. Der er saa meget mindre Grund dertil, som vi jo hørte Ministeren udtale om en Ændring, han ikke kunde tiltræde, at det var, fordi det var barbarisk at fange Fisk paa den Maade, thi at fange dem med Flyndervaad er en meget nem og hurtig Maade at fange Fisk paa, og er man i Foreningen til Dyrenes eller Fiskenes Beskyttelse, vil man indse, at de lide ikke nær saa meget derved som ved at blive fangede i et Nedvaad og blive udsugede af disse Konkyljer eller Snegle, som jeg omtalte forleden Dag.

Med Hensyn til Fredning er Vaad ligesaa uskadeligt, og hvis man følger biologisk Stations Forstanders Udtalelser, har Vaad selv i Thisted Bredning og de andre

Bredninger ingen Skade gjort. Naar Ordføreren vilde give det Udseende af, at det vilde medføre, at Fiskerne fik Bestemmesret over, hvorledes de vilde fiske, vil jeg modsige dette. Fiskerne faa ikke mere Ret der end noget andet Sted i Limfjorden. Flyndersnurveaad ere jo kun lovlige efter Forslaget fra 1. Oktober til 31. Marts, den anden Tid af Aaret maa det ikke bruges. Men naar Ministeren ogsaa i dette Tidsrum vil have Lov til at forbyde det, siger jeg, at det er noget haardt for Fiskerne deroppe, og jeg kan ikke se, hvad Fordel Ministeriet skulde have ved at sidde inde med en saadan Magt. Naar Rødspætten i Limfjorden efter Fiskernes Mening er udvokset hen ad Efteraaret, nærmest i November Maaned, hvorfor saa ikke give Fiskerne Lejlighed til at fange dem paa en hurtig Maade? Jeg kan ikke se, at det er at give Fiskerne nogen Myndighed eller Raadighed. Jeg skal imidlertid mellem 2den og 3die Behandling gøre mig Umage for at faa Ændringsforslaget saaledes affattet, at det ikke bliver de omboende Fiskere, der komme til at bestemme om, hvorvidt det skal forbydes dem, men at det bliver lagt i Ministerens Haand at forbyde det i de første Maaneder om Efteraaret, saa vil det muligvis kunne tilfredsstille Ministeren.

Jeg skal kun med et Par Ord give det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Pinstrup) Tilsvar. Han mente, at han netop havde Forstand paa det laasende Vand fra Løgstør til Hals, og at det var saa udmærket godt, at det vedblev at være laaset i Fremtiden, som det er efter den nugældende Lov. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er saa godt inde i dette Spørgsmaal, som han giver sig Udseende af at være, men jeg ved, at det ærede Medlem er interesseret i, at Samfundet faar en saa stor Indtægt som muligt, og naar vi da tage Landstingets Betænkning fra 1. Februar 1899, findes der blandt Bilagene en Skrivelse fra den derværende Kontrolør Redsted, af hvilken Skrivelse jeg med Formandens Tilladelse skal tillade mig at oplæse et Par Linier: „Strækningen Løgstør—Hals er næsten affolket af Erhvervsfiskere — jeg mener virkelige Fiskere —, og dog vil dette Vand kunne brødføde en Mængde, alene paa Aalevaadfiskeriet; — jeg tror at turde sige, at Ophevelsen af Laasningen her vil give en Merindtægt for Fiskerne af ca. 100,000 Kr. aarlig“. Det ærede Medlem kender formodentlig den omtalte Kontrolør, der jo har været Assistent dernede ved Lim-